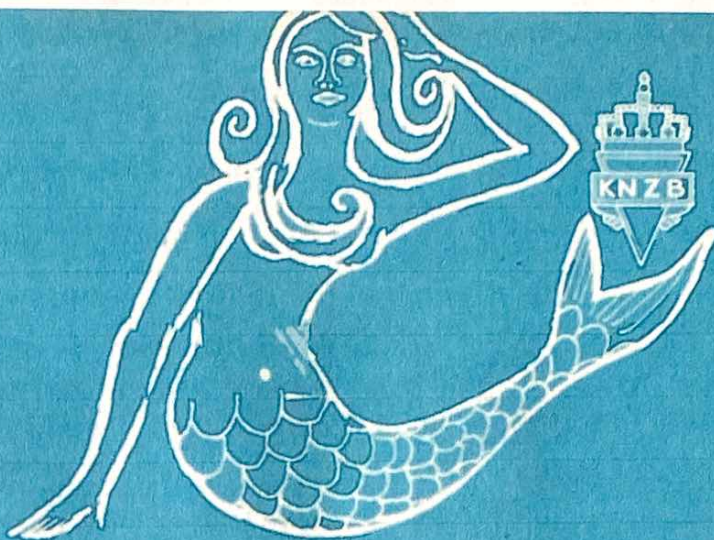

Zwem kroniek

Officieel Orgaan van de Koninklijke Nederlandse Zwembond

Versijnt vijftig maal per jaar

47e Jaargang no. 22, 5 juni 1970

Pupillen: grandioos debuut

Twee hoofdzaken hebben de twee en vijftigste editie van de Onvolprezen Polodagen beheerst. Dat was allereerst de afwezigheid van De Robben in de finales bij dames en heren en ten tweede het grandioze debuut van de pupillen.

Het Haagse Zian nam de rol van de Hilversumse club als „prijzengrossier“ over met winst in de heren afdeling I en de A-afdeling jeugd. Bij de dames klopte Naarden Robben opnieuw.

Het pupillenwaterpolo (voor spelers tot en met 12 jaar) was een doorslaand succes. Er hadden 24 teams ingeschreven, 16 jongens- en 8 meisjes-teams, alle van 10 spelers en speelsters. De belangstelling voor de prestaties was bijzonder groot.

Rondom het veld stonden voortdurend rijen mensen te kijken naar het hartverwarmende, opportunistische spel van de kleinsten. Hier en daar zag je de eerste „kneepjes“ van het vak al te voorschijn komen. Sommigen lieten nu al zien dat ze talent hebben, anderen vochten verwoed om hun gebrek aan snelheid te compenseren. Wie ook „vochten“, waren de scheidsrechters want bijna allemaal wilden ze dolgraag een pupillenpartij leiden. De Hagenaar H. Feis jr. voegde zelfs een (overigens zeer nuttig) toespraakje — vooraf toe aan zijn arbitersarbeid. Alle I-scheidsrechters die in de Liesbos aanwezig waren hebben een pupillenwedstrijd gefloten.

Het is toch wel opmerkelijk om te zien dat een club als De Zijl, dat met zijn jeugd ploeg de finale bereikte, ook bij de pupillen zover kwam. Bij jeugd en pupillen was trouwens ZIAN de tegenstander.

Voor het grootste waterpolotoernooi, dat de wereld kent, hadden zich niet minder dan 169 zeventallen opgegeven. Er bleef dit jaar niemand zonder afbericht weg. Daaraan is het goede weer waarschijnlijk niet vreemd. Zaterdagochtend brak de zon door, verwarmde het water tot 18 (acceptabele) graden en ook zondag was het weer ideaal voor het familiefeest, dat de Polodagen toch ook is.

Twee ongeluksvogels hebben wij gesignaleerd. Dat was allereerst Cees Boereboom, de materiaalcommissaris, die een tafeltje niet zag, door zijn enkel ging en het toernooi verder op één been moest volgen. Bepaald onplezierig voelde zich ook scheidsrechter Van Oosterom bij ZIAN—Neptunus Amersfoort. Hij gaf het beginsignaal van de wedstrijd, de zwimmers stormden naar voren, maar de arbiter liet de bal van zijn hand vallen. „Natuurlijk“ viel het leer tussen de banken van de tribunes, zodat de spelers — eenmaal in het centrum van het bad — reageerden als de windhonden, die na de finish vergeefs zoeken naar de haas die zij meenden na te jagen...

In de strijd om de eer in de hoogste herenafdeling was de halve finale tussen Robben en Meeuwen een „breekpunt“. De twee teams, die in de competitie al zo lang bijna zij aan zij staan, speelden in Utrecht een felle, maar niet bijzonder fraaie partij polo, die werd beslist door een veelbesproken doelpunt. Tom Schmidt schoot, de grensrechter gaf „doelpunt“ en scheidsrechter Joop Brokke nam het advies natuurlijk over. Robben-doelman Evert Kroon werd daarover zo boos, dat hij de bal nijdig in de richting van de spel-leiders wierp. Dat kostte hem een strafminuut. In die periode scoorden De Meeuwen echter niet. De Amsterdammers hadden eerder Neptunus Amersfoort (2—0) en DIK (3—1) uitgeschakeld.

ZIAN stapte over de hindernissen Neptunus Arnhem (2—1), HZPC (3—1) en Neptunus Arnhem heen om in de finale Meeuwen te ontmoeten.

Het werd een toch wel boeiend duel, dat ZIAN niet onverdiend naar zich toe trok.

De vraag is natuurlijk hoe de wedstrijd zou zijn verlopen, als Hans Wouda de prachtige kans pal na het begin — hij lag vrij voor Van der Schilden — zou hebben omgezet in een doelpunt. Nu schoot hij naast. Hans Parrel prikte snel daarna handig ZIAN's eerste goal achter Joop Schmidt en in het tweede kwart knalde Jan Evert Veer de bal prachtig in de bovenhoek (2—0).

Met een man (Wouda) minder brak Meeuwen echter toch uit en scoorde via Hans Koster (2—1). Hans Parrel zorgde met een boogbal (toen ZIAN zonder Schouten moest spelen) echter weer voor een groter verschil (3—1). In het laatste kwart heeft Meeuwen fel gevochten voor een betere stand. Hans Koster miste echter een strafworp, zodat de enige goal (van Tom Schmidt) niet genoeg was om langs zij te komen.

De finale bij de dames was bepaald geen hoogstaand schouwspel. Robben — enigszins gehandicapt door invallers — speelde veel te statisch om de felle Naardenploeg van zich af te houden. Na twee schoten van Nelleke Nieuwenhuis tegen de lat scoorde Marian van Strijland in het tweede speldeel uit een strafworp 1—0. Corrie Ebbelaar zorgde na een fraaie aanval (een van de weinigen) voor 2—0, waarna Robben een hevig slot-offensief inzette. Harriet van der Klashorst scoorde nog wel (2—1) en Dicky Kloek-van Ekris miste vlak voor tijd een prachtige kans, maar de zege kwam toch terecht bij de beste ploeg: Naarden.

Jan Evert Veer was de grote man in de ZIAN-jeugd ploeg die De Zijl klopte. Drie seconden voor het einde scoorde hij de winnende goal. Bij Zijl was het spel van jeugdinternational Albert Spijker opvallend.

De Utrechtse clubs hebben de strijd beheerst in de afdelingen II bij de

heren. UZSC kwam op een merkwaardige wijze aan de eerste plaats. Tegen SVH en het IJ won het pas na strafworpen. In de A-afdeling bewees Zwemlust de goede vorm van de laatste weken. Vooral Harm Drenth was uitstekend op dreef. De ploeg van Karel Smits won eerst van Polar Bears (2—5), daarna krap van Esca (3—4) en tenslotte van Nereus met 3—1.

Bij het IJ tegen AZC Alphen vierde bondstrainer Harry Vriend — weer eens in het water bij zijn oude club — triomfen. Hij bleef viermaal alleen achter op de middenvoorplaats. Evenzovele keren gebruikten de Alphenaren hun numerieke meerderheid niet, konden Harry Vriend niet meer bereiken na het balverlies en kregen een 6—2 nederlaag te incasieren.

Het toernooi verliep vlekkeloos. De wedstrijdleiders hebben echter toch wel even vreemd opgekeken, toen ze zondag de spelers opriepen voor de eerste wedstrijd in het pupillentoernooi. Dat gebeurde om kwart over elf, een kwartier voor het eerste fluitsignaal. Het oproepen was volkomen onnodig, want alle spelers lagen al hoog en breed te water..... De Robben hadden overigens niet alleen pech met de prestaties. Zij zochten in de dagen voor het toernooi naarstig, maar tevergeefs naar de beker, die de heren in 1969 veroverden. Er was voor ZIAN gelukkig een reservebeker. Robben heeft een nieuwe Cup beloofd.

Logboek van de polodagen

Het begon weer als vanouds; maanden geleden met vergaderen, het toetsen van nieuwe denkbeelden.

Het groeide en groeide als een inktvlek op een stuk vloeiend papier. Steeds groter werd het aantal leden van de club, dat ingeschakeld werd, terwijl telkens weer grote of kleine hindernissen de gebaande weg trachtten te versperren. Hoe fortuinlijk, dat zo iets gebeurt, want waar anders zou de kans blijven om te vechten voor hetgeen nuttig en nodig geacht werd. Dan is het haast zover; de bijna 2000 deelnemerskaarten zijn verzonden met alles, dat daarbij behoort, overal nu de aanplakplaten, de tijdopnemers en de grensrechters bij elkaar voor de instructie en de laatste hand aan het nieuwe uitslagenbord.

De weerberichten gaan in de belangstelling komen, zogoed als de watertemperatuur in de Liesbos, knap beheerst door de „Maarschalk“ van het bad.

Ineens is het dan zaterdagochtend tegen één uur met het aanbrengen van de laatste vlaggen, met de zes velden nog in volle onschuld en met de wedstrijdleiding, die zich terugtrok in haar hoge glazen huis. Twee uur en de stem van de speaker: scheidsrechter X of IJ naar het veld zus of zo; de ploegen A en B naar veld dit of dat. De eerste fluitsignalen en het spul van de nationale polomassa is begonnen. De stelgers — hoe heerlijk ouderwets dit woord — beginnen zich te vullen.

De middag snelt voort; het weer houdt zich goed, want de zon wint het gevecht tegen de wolken; verheugde winnaars en teleurgestelde verliezers; oude en nieuwe bekenden; scheidsrechters, die aan de lopende band fluiten en strafwerpen in series. Het water aan de friese kant, want 17³/₄; hoe verwend worden we met bijna overal verwarmd water. Het begint fris te worden, maar net van pas, het is al half ne-

gen, loopt de laatste wedstrijd ten einde.

Zaterdagavond bij het polodagfeest zouden de geluidshinderbestrijders vreemd hebben opgekeken; dat je zo iets vrijwillig kon ondergaan.

Zondagochtend en nog eens de laatste loodjes; het wordt druk, drukker en drukt met een flink deel van de belangstelling rondom veld VI met de pupillenwedstrijden, gespeeld onder het bevestigde dek. Vaders en moeders, trots op hun zoontjes en dochtertjes; ooms en tantes, zenuwachtige ploegleiders en gretige deelnemertjes, die veel minder dan de ouderen zich druk maken over de watertemperatuur van 18¹/₄. Als ze gespeeld hebben zwermen die pupillen uit langs de velden, waar de echte polospelers zich inspannen.

Zij zorgen voor de verbondenheid bij vele clubs met hun strijckreten voor soms hun trainers in de geest van Jan, Jan, Jan
Hak ze in de pan.

Dat gebeurde wel eens in letterlijke zin onder de ogen van polospelend Nederland. Soms leverde die felheid goed waterpolo op; soms afbraakspel met een te veel aan onbeheersdheid. Dit alles onder de ogen van vele andere spelers, oud-spelers of gewoon maar de willekeurige toeschouwers, zoals de Duitser Gebhart, die zijn ogen niet kon geloven. Passieve kijkers en kritikasters, die alleen de fouten van de tegenpartij zagen; onverstoorbare scheidsrechters, waaronder een drietal Zeeuwen, speciaal gekomen om ervaring op te doen.

En ten slotte de apotheose, drie finales op veld I met daar rond omheen een aantal kijkers, zoals dit bij een landenwedstrijd niet wordt gehaald. Het laatste fluitsignaal heeft geklonken; we gaan op weg naar de 53ste. Binnen een uur had de werkploeg alles opgeruimd, waaraan zij uren en uren hadden besteed bij het klaar-

En al die werkers(sters) bekomen bij de Chinees. Helemaal het einde was een kopje koffie met polodag-voorzitter Andree de Jong met wat nakauwen over hetgeen was beleefd. Het was de moeite waard geweest, zo dachten we.

Uitslagen:

Afd. I Heren

AZ & PC 1—DJK 1 4—5; Nept. Amf. 1—Meeuwen 1 2—0; Robben 1—HZ & PC 1 3—2; ZIAN 1—Nept. Amh. 1 2—1; Nept. Amf. 1—AZ & PC 1 1—0; Meeuwen 1—DJK 1 2—1; ZIAN 1—HZ & PC 1 3—1; Nept. Amh. 1—Robben 1 0—2; ZIAN 1—Nept. Amf. 1 3—1; Robben 1—Meeuwen 1 0—1; Meeuwen 1—ZIAN 1 2—3.

Afd. II C Heren

AZ '70 1—TZV 1 2—3; DZV 1—De Gouwe 1 2—3; SEDNA 1—DWR 1 4—3; SEDNA 1—TZV 1 3—3; SEDNA 1—Gouwe 1 1—2.

Afd. III A Heren

ZIOS 1—KNDSB 1 2—0; HZC 1—SHELL (R) 5—3; DKR 1—CIOS 1 0—5; CIOS 1—ZIOS 1 0—1; ZIOS 1—HZC 1 1—2.

Afd. III C Heren

De Vest 1—ZPC 1 4—2; RZV 1—Nautilus 1 4—3; ADSV 1—LZC 1 8—0; RZV 1—De Vest 1 2—7; De Vest 1—ADSV 1 6—4.

Afd. III E Heren

DOK 1—TRB/RES 1 3—2; Forellen 1—Brandenburg 1 0—2; Schelde 1—LGB 1* 0—0; Brandenburg 1—DOK 1 0—5; LGB 1—DOK 1* 2—2.

Afd. III G Heren

Robben 2—Nept. Amh. 2 6—0; HZ & PC 2—UZSC 2 3—4; Robben 2—Zwemlust 2 4—2; UZSC 2—Robben 2 2—4.

Afd. II A Heren

Polar Bears 1—Zwemlust 1 2—5; Nereus 1—Rotterdam 1 2—1; ESCA 1—Zwemlust 1 3—4; Zwemlust 1—Nereus 1 3—1.

Afd. II B Heren

AZC Alph. 1—Het IJ 1 2—6; GZC 1—Sleutelstad 1 2—6; UZSC 1—SVH 1 2—2; UZSC 1—Het IJ 1 3—3; UZSC 1—Sleutelstad 1 5—0.

Afd. II D Heren

HHC 1—Wilakracht 1 1—4; De Zijl 1—Jessel 1 4—3; ZYV 1—DWT 1 2—0; Wilakracht 1—ZYV 1 1—7; De Zijl 1—ZYV 1 4—3.

Afd. III B Heren

ZCR 1—BRB 1 2—0; BZC 1—Dolfijn 1 7—0; ZCR 1—ZPB 1 1—1; BZC 1—ZRC 1* 2—2.

Afd. III D Heren

Woerden 1—AZU 1 2—2; Flevo—SZC 1 1—3; Surae 1—Njord 1 4—2; Woerden 1—Surae 1 0—4; Surae 1—SZC 1 3—1.

Afd. III F Heren

WIK 1—Jesselmeer 1 7—0; Poseldon 1—Vechtstreek 1 0—4; De Zeester 1—Duinkickers 1 1—2; WIK 1—Vechtstreek 1 1—3; Duinkickers 1—Vechtstreek 1 2—6.

Afd. III H Heren

WIK 2—UZSC 3* 2—2; ZIOS 2—HZC 2 1—1; UZSC 3—DZV 2 5—1; ZIOS 2—UZSC 3 3—5.

Afd. Jeugd A

AZ & PC—Het IJ 7—1; ZIAN—Robben 3—2; De Zijl—HZ & PC 0—1; Meeuwen—DZV 4—2; ZIAN—Het IJ 6—0; Robben—AZ & PC 0—3; De Zijl—Meeuwen 2—1; HZ & PC—DZV 0—1; DZV—ZIAN 1—3; De Zijl—AZ & PC 3—1; ZIAN—De Zijl 2—1.

Afd. Jeugd D

VZV—Polar Bears 2—0; KZC—VZC 1—5; VZV—ZPC* 4—4; VZC—ZPC 0—2.

Afd. II A Dames

Zwemlust 1—Robben 2 4—3; ESCA 1—DKR 1 3—0; IJssel 1—DOK 1 2—0; ESCA 1*—IJssel 1 2—2; Zwemlust 1—ESCA 1 3—0.

Afd. II B Dames

DOK 1—UZSC 1* 1—1; GZC 1—HDZ 1* 0—0; Wilskracht 1—Gouwe 1 1—3; UZSC 1—Gouwe 1 6—0; UZSC 1—HDZ 1 1—0.

Afd. II D Dames

HPC 1*—ZRC 1 1—1; De Zijl 1—De Vuursche 1 1—5; Meeuwen 1—Rotterdam 1 0—5; HPC 1*—De Vuursche 1 4—4; HPC 1—Rotterdam 1* 4—4.

Afd. II F Dames

UZSC 2—Duinklikkers 1 5—2; TRB/RES* 1—BRB 1 2—2; DWR 1—TRB/RES 1 2—1; UZSC 2—DWR 1 0—3.

Afd. Jongens B Pupillen

Rotterdam—Wilskracht 0—1; Robben—Meeuwen 4—0; Rotterdam—Meeuwen 3—0; Wilskracht—Robben 0—2.

Afd. Jeugd B

Zwemlust 1—PSV 4—1; Nept. Amf.—Nereus 4—3; DJK—UZSC 7—1; Zwemlust—DJK 3—0; Nept. Amf.—Zwemlust 0—4.

Afd. Jeugd C

GZC—AZ '82 4—1; De IJssel—De Vest 4—1; SVH—DVZ 0—6; GZC—DVZ 1—3; De IJssel*—DVZ 4—4.

Afd. I Dames

Naarden 1—ZIOS 1 5—0; Robben 1—ZIAN 1 2—0; DVZ 1—PSV 1 2—0; HZC 1—Nereus 1 3—0; DVZ 1—ZIOS 1 2—1; Robben 1—Nereus 1 5—1; PSV 1—Naarden 1 0—7; ZIAN 1—HZC 1 2—1; Robben 1—DVZ 1 2—0; ZIAN 1—Naarden 1 1—5; Naarden 1—Robben 1 2—1.

Afd. II C Dames

ZPC 1—SEDNA 1 1—3; DWT 1—DZV 1 5—0; Rijnmond 1—ZPB 1* 3—3; DWT 1—SEDNA 1 3—0; ZPB 1—DWT 1 2—0.

Afd. II E Dames

Surae 1—Sleutelstad 1 8—0; CLOS—IJssel-

meer 7—0; CLOS—Surae 1 2—1.

Afd. Jongens A Pupillen

KZC—DKR 4—0; GZC—Shell (R) 6—0; DKR—Shell (R) 1—3; KZC—GZC 0—2.

Afd. Jongens C Pupillen

Nereus—UZSC 1—2; De IJssel—Vechtstreek 1—4; De IJssel—Nereus 0—1; Vechtstreek—UZSC 3—0.

Afd. Jongens D Pupillen

Zwemlust—ZIAN 3—4; De Zijl—AZ & PC 6—0; Zwemlust—AZ & PC 3—1; ZIAN—De Zijl 1—3.

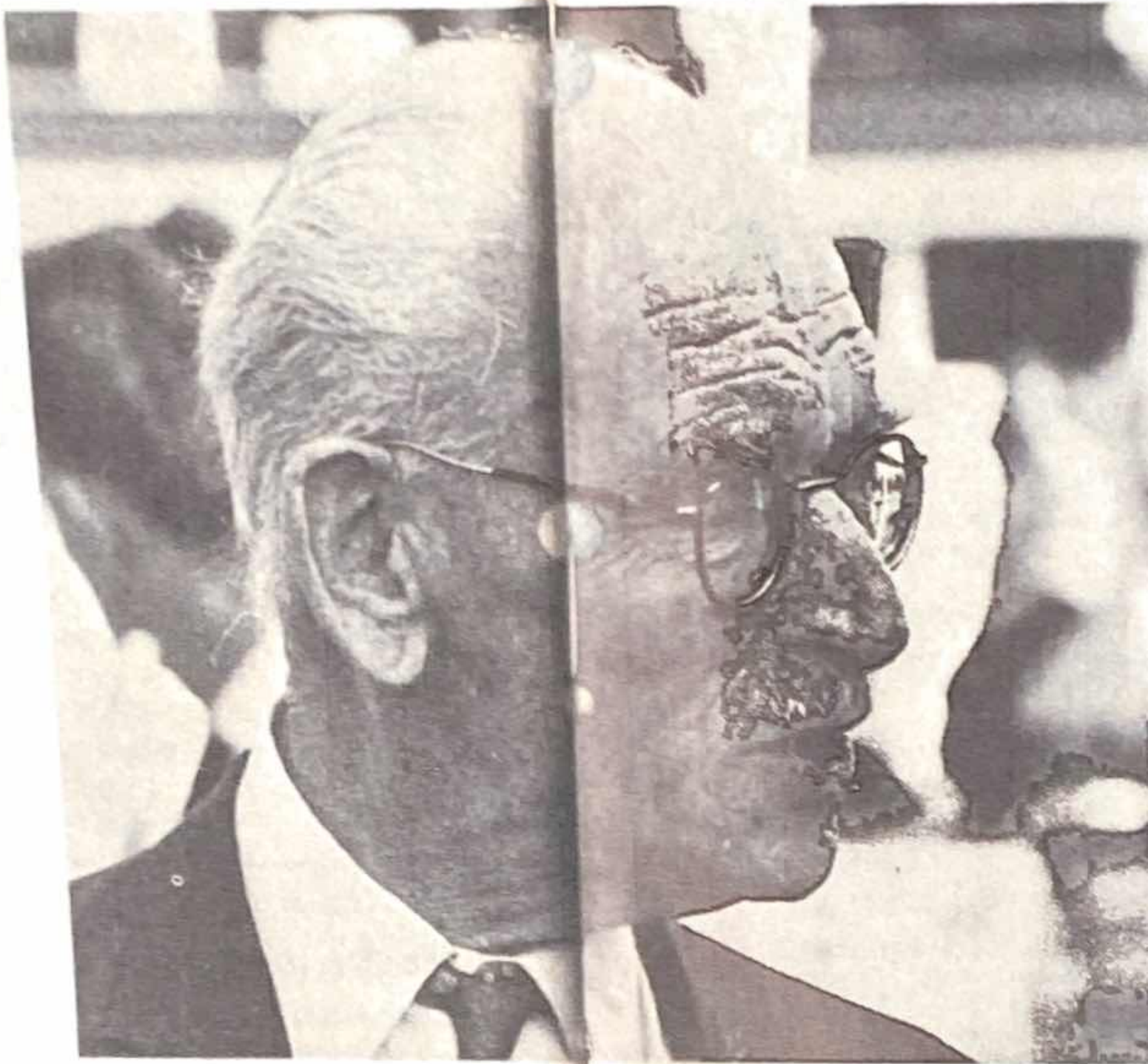
Afd. Melsjes B Pupillen

Shell (R)—UZSC 0—2; Zwemlust—Vi. Vissen 2—1; Shell (R)—Vi. Vissen 0—7; UZSC—Zwemlust 0—5.

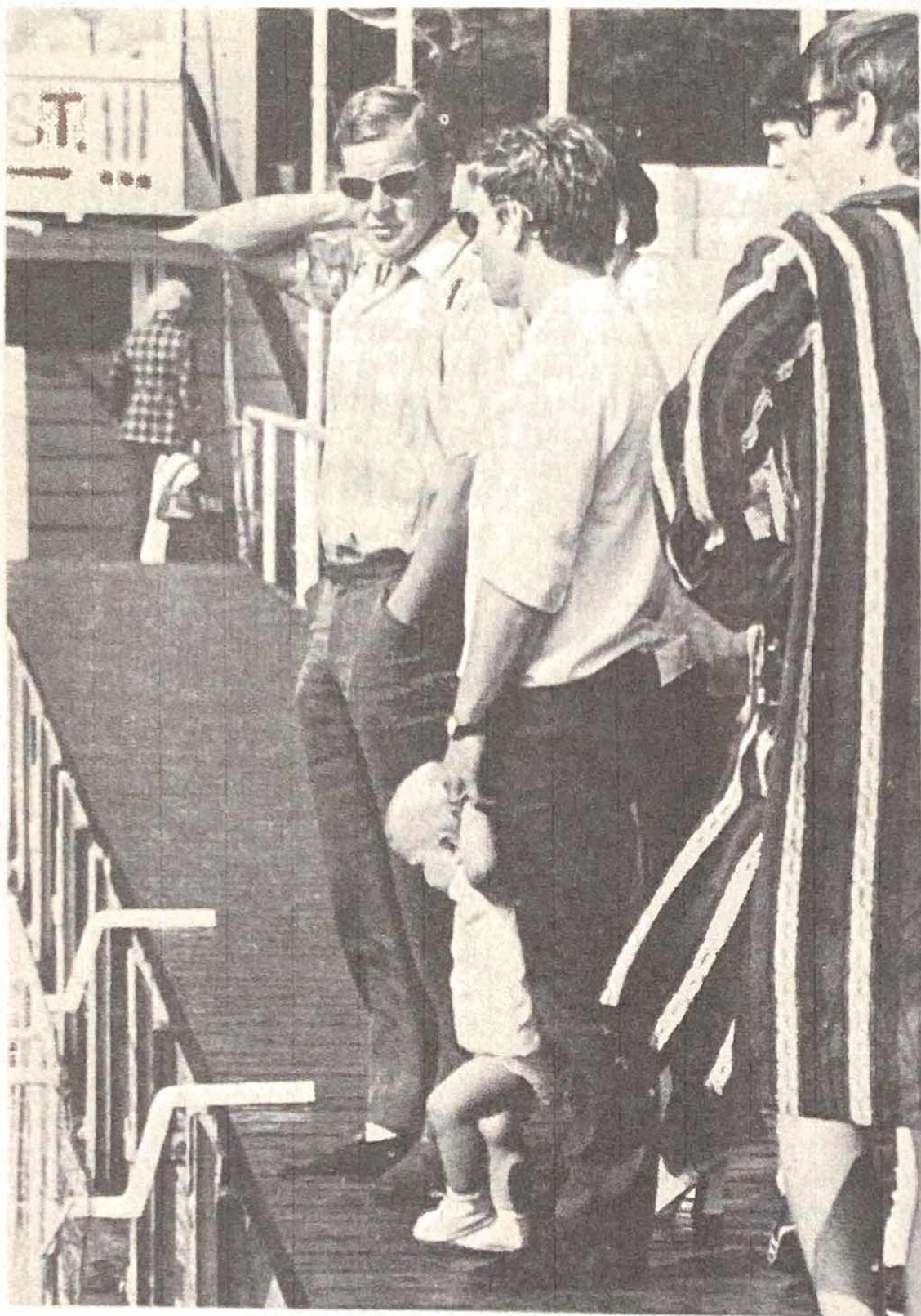
Afd. Melsjes A Pupillen

KZC*—Wilskracht 2—2; DKR—de Vest 0—8; Wilskracht—DKR 1—2; KZC—de Vest 2—4.

* geeft aan dat deze vereniging met strafworpen heeft gewonnen.

Ben Planjer: een onverwoestbare nodo-organisator.

Jong geleerd, oud gedaan, dacht Rob Heemskerk, en hij nam zijn dochter mee.